

РЕШЕНИЕ

№ 6625

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7581** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба с вх.№ 29214/07.08.23г на Н. С. М./постоянно пребиваващ в РБ, с адрес в [населено място]/, с проц. представител адв. К. против отказ по т.2, т.3 и т.4 от Решение № 1/19.07.23г на ИД на „БЕХ“ ЕАД.

В жалбата се твърди, че отказът, обективиран в обж. точки от Решението, е проц. и мат.незаконосъобразен, противоречи на целта на закона и има нарушения в изискуемата форма. Моли се за отмяната на обж. точки и връщане на преписката за ново произнасяне- с указания ответникът да предостави отказаната информация. Сочи се, че съгл. практиката на ВАС- имената на членовете на органи на търговски дружества са обществена информация, както и разходваните публични средства. Ответникът сам приема в обж.акт, че е задължен субект по ЗДОИ и действително е такъв на осн. §1 т.4 от ДР на ЗДОИ вр. чл. 3 ал.2 т.1 от ЗДОИ. Не са били налице изчерпателно изброените правни основания за отказ по ЗДОИ, като безспорно е налице надделяващ общ.интерес от търсената информация.Доколкото заявителят е журналист, то приложим е чл.10 от КЗПЧОС. Ответникът е нарушил чл.26 ал.1 т.4 от ЗДОИ, като не е препратил към действителен линк на страницата на „БЕХ“ ЕАД /относно имената на предходните членове на Одитния съвет/.По отношение възнагражденията на членовете на ОС и на СД- дадена е непоискана информация/как се определя възнаграждението им/, но не и поисканата информация- какъв е размерът

на възнагражденията им. Точно тази информация би допринесла за повишаване прозрачността и отчетността на зад. субект пред гражданите относно разходването на публични финансови средства. В съд. заседание адв. А. поддържа жалбата; оспорва отговора на ответника - като манипулативно представящ подобрена съд. практика; оспорва становището на ответника, че отказаната информация не е обществена; дружеството е монополист в управлението на енергийната система на страната и е налице надделяващ обществен интерес - относно това кои хора го ръководят и какви възнаграждения се плащат за това; не е искана информация за конкретните възнаграждения на всеки член на орган, а само за общите разходи на дружеството - за възнаграждения на членовете на органите му.

Ответникът ИД на „БЕХ“ ЕАД-С. се представлява в съд. заседание от юрк. А., която оспорва жалбата като недопустима и неоснователна, като моли за отхвърлянето ѝ. Сочи, че дружеството е публично предприятие по см. на ТЗ и ЗПП, като изплаща възнагражденията не със суми от държавен или общински бюджет, а от средства на самото търговско дружество. Имената на членовете на ОК за 10 години назад не е обществена информация, получените от тях възнаграждения също. ОК не е контролен орган по см. на ТЗ, като информацията се търси с цел да се наруши чл. 5 от ЗДОИ. Депозирано е писмено становище по жалбата, в което се сочи, че: жалбата е недопустима/просрочена/; оспореното Решение не съдържа отказ по която и да е част от заявлението, като е даден отговор на въпросите, касаещи обществена информация/тези относно членовете на СД/; въпросите относно членовете на ОК/имена и възнаграждения/ не са общ. информация, тъй като ОК не е контролен орган, а членовете му не упражняват властнически правомощия и не издават актове като държавни органи/не са и част от администрацията обаче/, респ. имената на членовете му са лични данни по ЗЗЛД и по чл. 2 ал. 5 от ЗДОИ; въпросите, касаещи членовете на СД, са обществена информация и на тях е даден отговор; отговорът по т. 3 не е отказ - препраща се към ТРРЮЛНЦ и към ППЗПП; информацията относно членовете на ОК е служебна информация по см. на чл. 11 от ЗДОИ, но имената им са лични данни по ЗЗЛД и не се предоставят по реда на ЗДОИ; не е налице обществен интерес получаването на информацията по обж. точки; относно членовете на ОК все пак е дадена информация - за начина на формиране на възнаграждението им; възнагражденията на администрацията не дават възможност да се състави лично мнение за работата на зад. субект; Решението в частта, касаеща членовете на ОК, след като не касае обществена информация, не е инд. адм. акт и не подлежи на обжалване; информация за период 10 години назад не дава възможност на гражданите да си съставят мнение за работата на зад. субект и не повишават неговата отчетност и прозрачност, като този период не попада в определението на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ/публ. дружества изготвят програмите си за 5 годишен срок/; търсената информация цели да бъде използвана в нарушение на чл. 5 от ЗДОИ и на принципа по чл. 6 ал. 1 т. 6 от ЗДОИ, предвид статия на сайта Бивол от 17.08.23г/ съдържаща невярна информация и обидни квалификации/.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока по чл. 140 ал. 1 от АПК, съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, срещу инд. адм. акт по см. на чл. 21 от АПК, от лице с активна проц. легитимация, поради което следва да се разгледа по същество. Жалбата не е недопустима/просрочена/, като

е депозирана по пощата на 02.08.23г, при връчено Решение на 19.07.23г.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозирането на 06.07.23г на Заявление по ЗДОИ от М./Зам.Главен редактор на сайта „Бивол“/ до Председателя на СД на „БЕХ“ ЕАД. В Заявлението М., в качеството си на журналист, моли да му се предостави достъп до общ.информация, формулирана в 4 точки: 1/ за последните 10 години/година по година/ и към 30.06.23г - кои лица са заемали длъжността на членове на СД на „БЕХ“ ЕАД; 2/ за последните 10 години/година по година/ и към 30.06.23г - кои лица са заемали длъжността на членове на ОК на „БЕХ“ ЕАД; 3/ за последните 10 години/година по година/ и към 30.06.23г- какво е било средното възнаграждение на членовете на СД на „БЕХ“ ЕАД; 4/ за последните 10 години/година по година/ и към 30.06.23г- какво е било средното възнаграждение на членовете на ОК на „БЕХ“ ЕАД.

Ответникът ИД на „БЕХ“ ЕАД се произнася по Заявлението с Решение № 1/19.07.23г, като: по т.1 – препраща към ТРРЮЛНЦ; по т.2- препраща към страницата на „БЕХ“ ЕАД; по т.3- препраща към ППЗПП и ТРРЮЛНЦ; по т.4- препраща към Протокол на Министъра на енергетиката, с който е одобрен Статут на ОК на „БЕХ“ ЕАД.

Съдът намира от правна страна следното:

Търговското дружество „БЕХ“ е ЕАД, капиталът му е изцяло собственост на държавата/правата на собственика се упражняват от Министъра на енергетиката/, като е зад.субект по чл. 3 ал.2 т.1 от ЗДОИ – „публичноправна организация“ съгл. дефиницията по § 1 т.4 б.„г“ от ДР на ЗДОИ и дължи произнасяне по заявлението по ЗДОИ. Следователно, обж. Решение е издадено от компетентен орган/представляващия задължения субект- Изпълнителния Директор/.

Решението е издадено в писмена форма, като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания/отделен е въпросът дали същите са правилни/. Решението не съдържа изрично формулиран отказ по никоя от точките, като по всички тях препраща - към сайта на дружеството/без посочен конкретен линк/, към ТРРЮЛНЦ/по партидата на дружеството/ или към норм.акт/ППЗПП/. Доколкото не е посочен в отговора по т.4- номер и дата на посочения Протокол на Министъра на енергетиката, с който е одобрен Статут на ОК на „БЕХ“ ЕАД, само на база отговора по т.4 не може да се прецени дали това е подзаконов нормативен акт/няма достатъчно данни, за да бъде идентифициран еднозначно документа и да бъде преценено от съда правното му естество/. Поради липсата на изрично формулиран отказ - липсват и посочени конкретни правни основания по ЗДОИ за отказ да се предостави информацията.

Решението е процесуално законосъобразно, доколкото е постановено в срока по ЗДОИ.

Обжалват се само откази по т.2-4, но не и по т.1 от Решението. Съдът намира Решението в частта на откази по т.2-4 за мат.незаконсъобразно, по следните съображения: В Отговора си по жалбата ответникът прави опит да домотивира Решението, като развива тезата за наличието на две групи въпроси- такива касаещи членовете на СД/общ.информация, която е предоставена/ и такива, касаещи членовете на ОК/не е общ. информация, изобщо няма задължение за предоставянето ѝ/. Доколкото в Решението няма обективизирано подобно разграничение на въпросите

от страна на ответника, Съдът изобщо няма да разглежда мотивировката на Решението, дописана в Отговора. В Решението си ответникът никъде не твърди, че заявената информация по която и да е точка от заявлението не е обществена по см. на ЗДОИ, респ. че не се предоставя по реда на ЗДОИ/напр. защото е защитена по ЗЗЛД/, респ. че не е налице надделяващ общ.интерес. Точно обратното, и по четирите точки ответникът намира, че са налице основания да предостави търсената информация и диспозитивът му е „предоставям“. Точки 2 и 4 касаят членовете на ОК, но за тях диспозитивът също е „предоставям“. Следователно, според текста на Решението, ответникът сам намира, че: е зад.субект, че информацията е обществена/и за членовете на ОК/, че е налице надделяващ общ.интерес, че няма основания за отказ от предоставяне по см. на ЗДОИ. Въпросът обаче е доколко отговорите на ответника действително предоставят заявената информация. Оттук произтича и твърдението на жалбоподателя, че Решението създава привидност за предоставяне, но всъщност не предоставя заявената информация. Съдът споделя този довод на жалбоподателя-действително препратките, направени от ответника по т.2-4, в никакъв случай не дават отговор на конкретно формулираните въпроси от заявлението. Препратката по т.2 към страницата на дружеството - не дава отговор на въпроса кои са членовете на ОК в последните 10 години/при справка на страницата на дружеството, Съдът установи налична информация само за действащите членове на ОК/. Следователно, препратката представлява само частичен отговор на въпроса по т.2 и правилно жалбоподателят обжалва частично отговора по тази точка/доколкото препратката все пак дава информация за действащите членове/. Препратката по т.3 към норм.акт и към ТРРЮЛНЦ - в никакъв случай не дава отговор на конкретния въпрос /за последните 10 години/година по година/ и към 30.06.23г- какво е било средното възнаграждение на членовете на СД на „БЕХ“ ЕАД/. От норм.акт /ППЗПП/ може да се установи само механизма на формиране на възнаграждението и неговата горна граница, но не и средният му размер/този довод е относим и за членовете на ОК по т.4/. Средният размер на възнаграждението не може да бъде извлечен лесно и достоверно от страна на заявител /не и без специализирани счетоводни познания/ и от съдържанието на публикуваните ГФО на дружеството за последните 10 години. Всъщност не е сигурно, че дори специализирани познания биха дали възможност да се определи средният размер /година по година/ за последните 10 години- само по публично достъпните данни от публикуваните ГФО на дружеството. Препратката по т.4 не дава никаква информация- доколкото изобщо не са посочени номер и дата на Протокола на Министъра на енергетиката, с който е одобрен Статут на ОК на „БЕХ“ ЕАД. Няма достатъчно данни, за да бъде идентифициран еднозначно документа, респ. препратката обективно е лишена от съдържание.

Съдът намира частичният отказ по т.2 и отказите по т.3 и т.4 за мат.незаконосъобразни, за противоречащи на целта на ЗДОИ, както и за постановени в нарушение на формата/доколкото диспозитивът „предоставям“ противоречи на съдържанието на Решението/.

Преписката следва да се върне на ответника за ново произнасяне по същество по обжалваните т.2-4 от заявлението, като при новото произнасяне има предвид приетото от него самия в обж. Решение/ че е зад.субект, че информацията е обществена/и за членовете на ОК/, че е налице надделяващ общ.интерес, че няма основания за отказ от предоставяне по см. на ЗДОИ/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 и чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1/19.07.23г на ИД на „БЕХ“ ЕАД, в частта на отказ по т.2, т.3 и т.4, по жалба с вх.№ 29214/07.08.23г на Н. С. М..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Изпълнителния Директор на „БЕХ“ ЕАД-С. , за ново произнасяне - по т.2, по т.3 и по т.4 от заявлението на М. по ЗДОИ от 06.06.23г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона , дадени в мотивите на това Решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК за изрично мотивирано произнасяне - 14дневен от получаване на преписката от ответника.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: